

три епископства: Ловечско (Lophtzus), Прѣславско (Presilava) и Червенско (?) (Zenouos). Созополъ, ако и да е ималъ епископъ, зависѣлъ направо отъ патриарха, а не отъ одринския митрополитъ. Рико не можалъ да си обясни, защо ипекската архиепископия (съ 16 епископии) и охридската (съ 18 епископии) сж отдѣлни отъ патриаршията ¹⁾.

На въпроса дали до края на XVII-я вѣкъ е имало католици въ Сливенъ — трѣба да се отговори отрицателно. Католишката пропаганда въ България се засили особно въ XVI-я вѣкъ и трая до края на слѣдния, прѣзъ което врѣме папата възползуванъ отъ робството и подчиняването на българския патриархатъ подъ Ц-дъ, попѣстря българскитѣ краища съ разни агенти отъ разни ордени (най-вече иезуитски и францискански), между които е имало видни български възпитаници на Ватикана. Тѣ сж сполучили да покатоличатъ около 60,000 души, най-вече въ пловдивско и никополско. Единъ отъ близкитѣ на Сливенъ католишки центрове е билъ Одринъ, но нийдѣ не се споменува за католишка пропаганда въ околнитѣ на Сливенъ градове, а още по-малко въ самия Сливенъ ²⁾.

¹⁾ P. Rysaut, The present state of the Greek and Armenian churches. London, 1679, pp. 86—89.

²⁾ По прѣдание, запазено у сливенската фамилия Козаровци, се помни за идването въ Сливенъ на единъ отъ членоветѣ на тая фамилия, облѣченъ въ дрехи „като католишки попъ“. Той билъ „непрокопсанъ“ синъ на Х. Кужо — родоначалникъ на сжщата фамилия. Х. Кужо живѣлъ нѣ Клущохоръ къмъ края на XVII вѣкъ. Той билъ богатъ овчаръ съ мандра при село Джиново (до сливенскитѣ минерални бани); ходилъ е на хаджилъкъ; при туй, споредъ прѣданието, той отишелъ до Ц-дъ пѣшъ, носѣщъ голѣмата си овчарска тояга, напълнена съ пари, и придруженъ отъ вѣрното си куче. Отличавалъ се съ набожностъ: при самата мандра ималъ келия, дѣто ежедневно прѣкарвалъ по нѣколко часа въ молитва. Единъ отъ синоветѣ му, за когото се загатва по-горѣ, излѣзълъ „непрокопсанъ“, „развѣй прахъ“ и „си взелъ очитѣ надалечъ“. Липсва отъ Сливенъ много години наредъ, и веднажъ ненадѣйно „се изтърсва“ въ града да иска наслѣдство. Както се спомена, облѣченъ билъ въ расо „като католишки попъ“, но дали дѣйствително е билъ католишки агентъ — не се знае. Роднинитѣ му, подъ прѣдлогъ че не го познаватъ, отказали да му дадатъ припадающия му се дѣлъ отъ наслѣдството. Той се изгубилъ безслѣдно („отишелъ, та се невидѣлъ“). Потомци на Х.